

ellers vilde trække for meget ud, og man muligvis ikke vilde faae Batteriet færdigt til den Tid, da de flere Kanoner kunne ventes at komme her til. Det er omtrent det Vigtigste af, hvad jeg har at sige om den forlangte Gjenbevilning. Det forekommer mig, at Alt taler for, at det høie Thing gaar ind paa de 5,500 Kr., og Alt, hvad der er sagt herimod, kan ikke forsvares med tilstrækkelige Grunde. Jeg tillader mig derfor at anbefale det høie Thing at gaa ind paa, at disse allerede engang bevilgede Penge atter tiltaas.

Dinesen: Jeg skal kun gjøre et Par korte Bemærkninger. Naar den ærede Krigsminister udtalte, at et Fort paa Stubben vilde koste ligesaa mange Millioner, som dette nye Kalkbrænderibatteri vil koste Hundrede-Tusinder, skal jeg ikke udtale nogen bestemt Mening derom. Et saadant Fort paa Stubben kan jo bygges mere eller mindre kostbart. At det vil koste mere, bemærkede jeg allerede, da jeg forrige Gang havde Ordet om denne Sag. Naar derimod Ministeren brugte den Bemærkning, at, hvis jeg kunde skaffe ham disse Penge, vilde han være mig meget taknemlig, da kommer denne Bemærkning jo ikke Sagen stort ved, fordi saadanne Muligheder ikke lade sig opstille. Jeg skal kun tage Anledning deraf til at sige, at naar Ministeren ikke forlanger en Bevilning til et saadant mere virksomt og for Forsvaret mere betydende, fremskudt Fort som det, hvorom her er Tale, vil han selvfølgelig ikke faae det. Jeg fastholder iøvrigt, hvad jeg forrige Gang udtalte om denne Sag, og er vedblivende af den Formening, at den Assistance, man her faar af Havneværnet til at anlægge Kalkbrænderibatteriet paa dette Sted, vilde man i en tilsvarende Udstrækning ogsaa kunne faae ved at anlægge det paa et mere fremskudt Sted (Krigsministeren: Paa ingen Maade.) Ja, jeg ser i Alt, hvad der har foreligget for os, Intet, som taler derimod. Naar nu den ærede Minister forsvarede det, at der ikke havde været ført Forhandling med Marineministeriet, og iøvrigt oplyste os om, at der paa et tidligere Tidspunkt havde været ført Forhandlinger derom med forskellige Autoriteter — han nævnte Indenrigsministeriet, Havneværnet, Magistraten og Borgerrepræsentationen — skal jeg ikke bestride dette sidste, men jeg nærer nogen Tvivl om, at disse Forhandlinger egentlig have ført til, at man er kommen til at tage de Bestemmelser, man nu har taget. Efter hvad der allerede blev bemærket af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5 Valgkreds (Bille), og forsaavidt jeg veed Besejning om saadanne Forhandlinger, have i hvert Fald nogle af disse Autoriteter stillet sig paa en saadan Maade til Sagen, at man ikke kan støtte sig til disse, naar man nu er kommen til at anlægge Kalkbrænderihavnen eller bygge Batteriet paa det Sted, hvorom der nu er Tale. En lille Misforstaaelse af, hvad jeg udtalte før, gjorde den ærede Mini-

ster sig skyldig i ved sin Gjengivelse af, hvad jeg havde sagt med Hensyn til de Servituter, der var Tale om at afløse eller opgive. Jeg indrømmer, hvad der ogsaa fremgaar af de foreliggende Oplysninger, at saadanne Servituter ere eller ville blive hævdede i en ikke ringe Udstrækning, men der er dog fremdeles Tale om at vedligeholde en Del indskrænkende Bestemmelser i Anvendelsen af det Terrain, der indvindes i den Havnemole, der bygges, Indskrænkninger — og det var det, jeg pointerede — som fuldstændig vilde kunne hæves, naar man fjøb Kalkbrænderibatteriet frem til en saadan Plads paa Stubben, som der tidligere har været Tale om at anlægge et saadant Fort paa. Det var det, jeg lagde Hovedvægten paa, at enhver Servitut, enhver indskrænkende Bestemmelse i Benyttelsen af, hvad der indvindes i de Moler og Havnepladser, der dannes, vilde kunne hæves, naar man ikke byggede Batteriet paa den Mole, der nu anlægges, men paa et andet Sted, hvor der tidligere har været Tale om at lægge et Søfort. Jeg tror, som jeg sluttede forrige Gang, efter den Opfattelse, jeg har af Sagen, at naar man vilde komme til en virkelig fylbig Udvikling af Kjøbenhavns Forsvar fra Søfiden, burde man tage under nøie Overveelse, om man ikke burde benytte den Leilighed, der nu er, til at skyde Forsvaret længere frem, om man ikke burde bruge det forholdsviis betydelige Beløb, de hundrede og nogle og tyve tusinde Kroner, som Krigsministeren direkte har til sin Raadighed, og den indirekte Assistance, man faar af Havneværnet, hvis Værdis Krigsministeren i sine Oplysninger angiver til mellem 3 og 400,000 Kr., paa et andet Sted. Af den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds (Scavenius), blev der udtalt, at han ikke tillagde det stor Betydning, om dette Beløb blev bevilget, eller det blev negtet, idet efter hans Opfattelse Batteriet vilde blive anlagt alligevel, selv om Beløbet blev negtet. Derfor han giver dette sin Tilslutning, er jeg ikke enig i den Betragtning, som fører til en saadan Tilslutning. Jeg tror, at det er rigtigst, at der tages Hensyn til de Beslutninger, der her tages.

Krigsministeren (Rauffmann): Jeg tror, at naar den ærede sidste Taler gaar ud fra, at man vilde kunne faae den samme Sum til Bygning af Batteriet eller et Fort paa et hvilket som helst andet Sted end netop paa den Mole, som skal være den nordligste af dem, der nu dannes, herfor denne hans Forudsætning paa en stor Tilbudselse. Selv om man kunde faae gjort det Arbejde, der er at regne ligt med en Værdi af et Par hundrede tusinde Kr, vilde man derfor Intet kunne opnaa, medmindre man af Repræsentationen tillige kunde faae bevilget ligesaa mange Millioner. Man vilde derhos i alle Tilfælde ikke faae det Fort erstattet, som der er Tale om at erstatte,